# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **F. O.,** proti žalovanému: **Všeobecná zdravotní pojišťovna**, se sídlem Orlická 4, Praha 3, proti rozhodnutím Rozhodčího orgánu žalovaného ze dne 14. 1. 2009, č. j. 16279/08/Ld a č. j. 16280/08/Ld, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2009, č. j. 9 Ca 89/2009 – 18,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o jeho kasační stížnosti proti usnesení téhož soudu ze dne 4. 5. 2009, č. j. 9 Ca 89/2009 – 9, jímž byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti výše uvedeným rozhodnutím žalovaného.

Městský soud po zhodnocení podané žaloby dospěl k závěru, že tato nesplňovala náležitosti podle § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), neboť z jejího textu nebylo zřejmé, čeho a na základě jakých skutkových a právních důvodů se stěžovatel domáhá. Městský soud proto dotyčného vyzval k odstranění uvedené vady žaloby jejím doplněním ve lhůtě čtrnácti dnů. Vzhledem k tomu, že stěžovatel této výzvě, jež mu byla doručena dne 6. 3. 2009, nevyhověl, soud jeho žalobu výše uvedeným usnesením ze dne 4. 5. 2009, č. j. 9 Ca 89/2009 – 9, odmítl. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost dne 8. 6. 2009 a městský soud jej následně vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě deseti dnů od doručení výzvy. Jelikož stěžovatel této výzvě, kterou převzal dne 29. 6. 2009, ve stanovené lhůtě a ani během faktické lhůty v délce jednoho a půl měsíce nevyhověl, soud řízení o kasační stížnosti napadeným usnesením ze dne 13. 8. 2009, č. j. 9 Ca 89/2009 – 18, zastavil.

Stěžovatel proti tomu v kasační stížnosti uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Ze všech skutečností uváděných stěžovatelem v kasační stížnosti je pro posouzení

dané věci relevantní pouze jím vyslovený názor, že řízení o kasační stížnosti je v tomto případě podle § 11 odst. 3 písm. f) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, osvobozeno od soudních poplatků.

Nezbytným předpokladem meritorního posouzení věci Nejvyšším správním soudem je splnění podmínek řízení. Jednou z těchto podmínek je rovněž povinné zastoupení stěžovatele advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud v dané věci zjišťuje, že v usnesení o zastavení řízení o předchozí kasační stížnosti byl stěžovatel městským soudem poučen o tom, že proti tomuto usnesení je možné podat kasační stížnost za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. Jelikož v době podání kasační stížnosti nebyl stěžovatel zastoupen advokátem a ani neprokázal, že by měl právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie, městský soud jej usnesením ze dne 5. 2. 2010, č. j. 9 Ca 89/2009 – 27, které bylo jmenovanému doručeno dne 9. 2. 2010, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení soudu předložil plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Této výzvě však stěžovatel do dnešního dne nevyhověl.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené konstatuje, že městský soud poskytl stěžovateli dostatečnou možnost k uplatnění svých práv, čehož však stěžovatel nevyužil. Za dané situace je třeba vycházet z toho, že stěžovatel není zastoupen advokátem, pročež nejsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., kasační stížnost stěžovatele odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu